

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/225/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223928
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512223928.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Palko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č.k. 6C/169/2012-124, zo dňa 19.5.2015, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/6/2010, zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

II. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na spravodlivý súdny proces, potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/6/2010 a návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na spravodlivý súdny proces. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ žiadal zrušiť termín nariadeného pojednávania dňa 6.5.2015 a podľa § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) O.s.p. žiadal prerušenie konania. Návrh na prerušenie konania odôvodnil skutočnosťou, že doposiaľ nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu a pridelenie veci na prejednanie a rozhodnutie nestrannému súdu. Prerušenie konania požaduje vzhľadom na podanú sťažnosť na Ústavný súd SR podľa čl. 127 Ústavy SR, v ktorom konaní sa rozhoduje o otázke, ktorú súd nie je v tomto konaní oprávnený riešiť a zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Navrhovateľ zároveň žiadal prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. až do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR v konaní pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, ktorý vec prerušil.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie založil na konštatovaní, že Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3NcC/93/2012-13 zo dňa 18.10.2012 rozhodol o tom, že zákonná sudkyňa JUDr. Katarína Rusňáková, ktorej vec bola pridelená náhodným výberom, nie je vylúčená z ďalšieho prejednania a rozhodnutia veci pre jej zaujatosť. Ďalej uviedol, že o návrhu na prerušenie konania rozhodol uznesením č.k. 6C/169/2012-81 zo dňa 25.6.2014, ktorým návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol a z tých istých dôvodov žiada navrhovateľ opätovne prerušenie konania. Predmetné uznesenie

nadobudlo právoplatnosť dňa 18.2.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co/683/2014-104 zo dňa 19.12.2014.

Pokiaľ išlo o druhý návrh na prerušenie konania pre dôvod, že Okresný súd Prešov sa rozhodol položiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky, skonštatoval, že mu je známe z iných konaní týkajúcich sa rovnakých účastníkov a rovnakého predmetu konania, že po prerušení konania na Okresnom súde Prešov sp. zn. 7C/6/2010 prejudiciálne otázky Súdnemu dvoru Európskej únie predložené neboli a z dôvodu podaného odvolania Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 12Co/127/2013 zo dňa 22.12.2014 zrušil uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 7C/6/2010 zo dňa 7.10.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Záverom poukázal na to, že prekážky postupu konania, kedy súd konanie preruší, sú explicitne vymedzené v § 107 až § 110 O.s.p. a neobsahujú právnu normu, ktorá by umožňovala všeobecnému súdu nekonať a nerozhodovať vo veci. Prerušenie konania by preto mohlo dôjsť k zásahu do práv druhého účastníka konania zaručených mu čl. 46, 48 Ústavy SR. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na prerušenie konania (prihliadajúc na zákonné ustanovenia a skutkové zistenia) ako neďôvodný zamietol. Poukázal aj na skutočnosť, že o sťažnosti navrhovateľa bolo na Ústavnom súde SR už rozhodnuté tak, že bola odmietnutá pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie, čím podľa názoru súdu prvého stupňa navrhovateľ stratil vecný aj právny základ na prerušenie konania.

Proti uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ a žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu na prerušenie konania vyhovieť. Namietol, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K zamietnutiu návrhu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov uviedol, že pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C/6/2010 prebieha konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa návrhu dopustiť uvedený súd v exekučnom konaní, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením zo dňa 7.10.2013 v súlade s § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol položiť odporca (v uvedenom konaní odporca 1/). Navrhovateľ opodstatnenosť návrhu na prerušenie konania do zodpovedania prejudiciálnych otázok videl v tom, že v danom konaní bude zodpovedaná otázka, či postup exekučného súdu v konaní o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe právoplatného rozsudku rozhodcovského súdu je v súlade s komunitárnym právom. Predmetom konania, ktoré navrhoval prerušiť, je náhrada škody za nesprávny úradný postup exekučného súdu pri vydávaní poverenia na totožnom podklade, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Bol názoru, že zodpovedanie správnosti postupu exekučného súdu Súdny dvorom Európskej únie bude mať význam pre posúdenie postupu exekučného súdu v prejednávanej veci a s tým súvisiacim založením zodpovednosti Slovenskej republiky za škodu spôsobenú štátnym orgánom pri výkone verejnej moci. Poukázal na iné rozhodnutia okresných súdov, ktoré pristúpili k prerušeniu konania až do právoplatného skončenia o prejudiciálnych otázkach a osvojili si tak argumentáciu uvedenú navrhovateľom. Záverom uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že v konaní pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie budú Súdnemu dvoru Európskej únie predložené prejudiciálne otázky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa v tomto konaní a konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené, má za to, že je daný dôvod v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p., a preto je potrebné konanie prerušiť až do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Vo vzťahu k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu namietol nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia pre absenciu odôvodnenia nespĺnenia podmienok pre prerušenie konania. Odôvodnenie výroku rozhodnutia o neprerušení konania má zodpovedať požiadavke preukázania skutočností vypovedajúcich o možnosti pokračovať v konaní; ak neobsahuje opis konkrétnych okolností a dôvodov umožňujúcich pokračovať v konaní, ide o rozhodnutie

nepreskúmateľné. Navrhovateľ ďalej v odvolaní poukázal na rozhodnutia krajských súdov v právne a skutkovo zhodných veciach, ktorými boli sudcovia okresných súdov vylúčení z rozhodovania vecí. Mal za to, že názor krajského súdu v predmetnej veci vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva neobstojí; výsledkom podanej ústavnej sťažnosti bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Na uvedenom základe preto nie je prípustné, aby konanie pokračovalo a aby sa naďalej vykonávali úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Konanie malo byť prerušené až do rozhodnutia ústavného súdu o otázke nestrannosti súdu a osoby sudcu.

I.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/6/2010, prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v tejto napadnutej časti je potrebné zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, t.j. také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. musí správať aj požiadavkou zakotvenou v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ukladajúcej povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prietahov a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (I. ÚS 21/00). V zmysle tohto zákonného ustanovenia ide predovšetkým o riešenie predbežnej otázky a to takej, ktorú si v zásade môže pre svoje rozhodnutie posúdiť buď sám, alebo v záujme jednotnosti rozhodovania preruší konanie a vyčká na rozhodnutie príslušného orgánu alebo súdu, z ktorého v ďalšom konaní vychádza. Predbežnou (prejudiciálnou) otázkou je otázka, ktorej predchádzajúce vyriešenie vedie k tomu, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej.

V danom prípade navrhovateľ podaním zo dňa 4.5.2015 navrhol prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Mal za to, že nakoľko v konaní pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie budú Súdnemu dvoru Európskej únie predložené prejudiciálne otázky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa v predmetnom konaní a konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené, je daný dôvod v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. na prerušenie konania.

Odvolaciemu súdu je známe z jeho úradnej činnosti, že Okresný súd Prešov v právnej veci navrhovateľky: S. Y., proti odporcom: 1/ Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, 2/ POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľky: Združenie na ochranu spotrebiteľa - HOOS, IČO: 42 176 778, v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, uznesením č.k. 7C/6/2010-316 zo dňa 12.3.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30.4.2015, prerušil konanie do rozhodnutia Súdného dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach špecifikovaných v bodoch 1. až 6. výroku I. predmetného uznesenia.

Súdna prax je jednotná v tom, že konanie pred súdom musí zabezpečiť pre účastníkov konania spravodlivú ochranu ich práv a záujmov (tzv. fair process). Na zabezpečenie tejto ochrany priznáva Občiansky súdny poriadok účastníkovi viaceré procesné práva, medzi ktoré patrí aj právo účastníka dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve súdom zvoleným spôsobom. Jednou z najdôležitejších súčastí základného práva na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je povinnosť súdu vyrovnáť sa s argumentmi a návrhmi účastníkov súdneho konania. Iba tým, že súd vo svojom rozhodnutí zareaguje na argumenty účastníkov konania, dá účastníkom najavo, že boli vypočutí a že sa ich argumentmi zaoberal. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na

všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04).

Nakoľko v čase rozhodovania súdu prvého stupňa o návrhu na prerušenie konania (19.5.2015) bolo uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 7C/6/2010-316 zo dňa 12.3.2015 právoplatné, nebol správny postup súdu prvého stupňa, keď predmetný procesný návrh na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že prejudiciálne otázky Súdnemu dvoru Európskej únie predložené neboli. Súd prvého stupňa sa tak napriek právoplatnému prerušeniu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 v napadnutom uznesení opodstatnenosťou dôvodov na prerušenie konania uvádzaných navrhovateľom vecne nezaoberal a nedal odpoveď na otázky nastolené navrhovateľom v návrhu na prerušenie konania, ktoré by dostatočne objasnili skutkový a právny základ rozhodnutia. Uvedeným postupom súd prvého stupňa odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom.

Odvolačný súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/6/2010, podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vrátil vec na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvého stupňa opätovne rozhodne o návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, posúdi jeho dôvodnosť a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.

II.

Odvolačný súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa aj v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR o ústavnej sťažnosti, prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Navrhovateľ podaním zo dňa 4.5.2015 navrhol prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, v ktorej namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu, na spravodlivý súdny proces a na zákonného sudcu uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3NcC/93/2012, zo dňa 18.10.2012. Ústavný súd SR však uznesením č.k. III. ÚS 424/2013-11, zo dňa 10.9.2013 odmietol o.i. uvedenú sťažnosť navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3NcC/93/2012, zo dňa 18.10.2012 pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Už na uvedenom základe preto nebol daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Nedôvodný je aj poukaz na rozhodnutia krajských súdov v tvrdených právne a skutkovo zhodných veciach, ktorými boli sudcovia okresných súdov vylúčení z rozhodovania vecí, keď Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3NcC/93/2012-13, zo dňa 18.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava V nie sú vylúčení z konania a rozhodovania vecí vedenej pod sp. zn. 6C/169/2012.

Odvolačný súd na uvedenom základe napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR o ústavnej sťažnosti v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.